

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: Udrag fra TIL HISTORIEMALER, PROFESSOR ECKERSBERG.

Citation: Kaalund, H. V.: "Samlede Digte", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 33. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kaalund01-shoot-idm140388194174960/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

TIL

HISTORIEMALER, PROFESSOR ECKERSBERG.

Ved hans Halvhundredaars Jubilæum.

(1839.)

Vi bringe Dig vor Hylding, kjære Gamle!
Foruden Faklers Glans, kun med en Sang
vi ved dit Vindve os i Natten samle;
ej Opsigt elsked Du paa Livets Gang.
Om af den yngre Slægt den Ældre glemmes,
vi vil dog ikke følge Modens Vis;
af vore fulde Hjerter her istemmes,
beskedne, gamle Eckersberg, din Pris!

Mens Tvivl og Uro gjære trindt i Livet,
mens Ormen gnaver skjult i Tidens Eg,
er Kunsten som en dejlig Drøm os givet,
i den sig nejer Sol og gyldne Neg.
Mens Verdens Babler styrte i Ruiner,
Du sidder dér med Haaret sølvergraat,
o Kunstens Søn, og sér med milde Miner
paa Livet, som fra et Morganaslot.

Naturen elsked Du, og glad dit Øje
hang ved Guds Himmel og det friske Hav;
et Straa, lidt Solskin kunde Dig fornøje,
og hvad Du saae, din Pensel sanddru gav;

dog for din Sjæl blev hvert et Billed ringe
mod Værket af Guds Almagts Fantasi,
Dig Kunsten paa Naturens Ørnevinge
er kun en liden, dejlig Kolibri.

Som Lærer har Du ærlig vidst at gavne:
En Kùchler, Marstrand, Bendz og mange fler
skal hæve med europakjendte Navne
dit Mesterværd, naar Du er ikke mer.
Og medens Verden Danmarks Thorvald ærer,
o Eckersberg, din Ros skal ej forgaa:
Som Kunstner stor og højtfortjent som Lærer,
som Menneske saa elskelig som Faa!

Fred med dit hvide Haar paa Livets Aften!
Langt fra din Tærskel vige Sorgens Aand,
at længe Du bevare Kunstnerkraften,
dit sikre Øje og din faste Haand!
Fred med dit Liv, til Du hos Juel faar hjemme
højt paa Udødeligheds lyse Bjerg!
Vor gamle Lærer aldrig vi forglemme,
vor Ven, vor elskelige Eckersberg!